

[Gert Petersen]

Det betyder for det første, at udenrigsministeren omgikkes meget letfærdigt med sandheden, da han sagde, at det var en sag, der ikke kom NATO ved. Jeg kan ikke forstå, at udenrigsministeren kunne sige det uden at rødme. Og det betyder for det andet, at selv hr. Erhard Jakobsen vil være nødt til at tage stilling til dette program, til at sige, om han synes, det er godt eller skidt, for det venter man at NATO-forsvarsministrene gør nu, og en af dem, den danske, skal bl.a. stå til ansvar over for hr. Erhard Jakobsen. Selv hr. Erhard Jakobsen bliver nødt til at tage stilling trods sit nationale mindreværdskompleks.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er rigtigt, at jeg i den sidste uges tid har været noget væk fra København. Jeg var i aftes i Kindvig, der ligger i Sydsjælland, og jeg var i forrige uge på Fyn, som også ligger lidt væk fra København. Men jeg har fulgt ganske godt med i, hvad der foregår herhjemme.

Jeg må fastholde, at naturligvis opstår der – det er derfor, fru Thatcher har været inde i billedet, og det er derfor, Vesttyskland og Frankrig er inde i billedet – en række NATO-problemer, som skal diskuteres, men at sige, at den danske regering skal acceptere den forskning, der foregår her, det er da at føre folk fuldstændig bag lyset, det er da at sprede et tågeslør, og når man spreder det over sine egne øjne, er det klart, at det går helt galt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Vi må konstatere, at hr. Erhard Jakobsens bemærkninger ikke tjener andet formål end fortsat at tilsløre, hvad de borgerlige mener om denne sag.

Nu siger hr. Erhard Jakobsen, at det ikke er Danmarks sag at tage stilling til denne sag; sådan måtte jeg forstå hr. Erhard Jakobsens sidste bemærkning. Jeg ved ikke, om udenrigsministerens tavshed skal forstås sådan, at det i virkeligheden er det, regeringen mener. Vi må bare notere os, at vi ikke kan få at vide, om de borgerlige rent faktisk støt-

ter det 300 mia kr.s forskningsprojekt, Reagan har bebudet.

Vi kan jo glæde os over, at vi har fået at vide, at det gør man i hvert fald ikke fra socialdemokratiets side. I den dagsorden, der ligger her, tages der klart afstand fra at bruge verdens ressourcer på et sådant forskningsprojekt. Det må vi konstatere at vi ikke kan få regeringen og de borgerlige til på nuværende tidspunkt at mene noget om, men på et eller andet tidspunkt skal der jo stemmes, og så må vi jo se, hvad regeringen vil gøre.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, det var et noget magert svar, hr. Erhard Jakobsen kom med her i anden omgang. Det kan jeg egentlig godt forstå, for det er en meget dårlig sag, han har kastet sig ud i.

Forholdet er simpelt hen det, at Danmark i dag eller i morgen i Luxembourg skal tage stilling til dette program – og det er forskningsprogrammet, det drejer sig om, hr. Erhard Jakobsen. Det har vi fået at vide af udenrigsministeren og af hr. Erhard Jakobsen. Det er »kun« forskningsprogrammet, for andet er ikke på dagsordenen. Vi skal tage stilling: kan vi lide det, eller kan vi ikke lide det? Går vi ind for, at det skal gennemføres, eller er vi modstandere af det?

Der står endvidere her, at man venter, at de 14 forsvarsministre vil vedtage en erklæring, hvis ordlyd kommer til at ligge tæt op ad den, præsident Reagan og Margaret Thatcher udsendte tidligere. Hr. Erhard Jakobsen, Danmark kommer i selskab med de store, med Margaret Thatcher osv. Man venter, at også Danmark har en mening om det. Jeg ved godt, det er overraskende for hr. Erhard Jakobsen. Videre står der, at de to lande, det tidligere drejede sig om, England og USA, er blevet enige om at opfordre til yderligere forskning om stjernekrigsplanen.

Hvis det er rigtigt, så er det altså det, Danmark skal være med til. Det er da en slags godkendelse. Det er oven i købet en meget vidtgående godkendelse. Det er vi altså nogle i denne sal der mener at Danmark ikke skal være med til, og det er vi uenige om. Det er en ærlig sag, var jeg lige ved at sige. Men lad være med at fortælle, at Danmark ikke har et